

Arrest

nr. 151 790 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERHEYEN, die loco advocaat G. SMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en te behoren tot de Yoruba etnie. U bent afkomstig uit Owode, Kwara state, waar u geboren zou zijn op 18 januari 1997. Volgens uw verklaringen bent u minderjarig. U bent christen, net als uw ouders. In het jaar 2000, op driejarige leeftijd, verhuisde uw familie naar Kano, waar uw vader werk vond. In 2006 verhuisde uw familie naar Baga, Borno state. Sinds 2010 waren er in Baga problemen met Boko Haram. Ze zetten kerken in brand en er werd regelmatig geschoten in het dorp. In april 2013, rond het midden van de maand, ging u zoals gewoonlijk naar de film. Ongeveer een half uur na uw aankomst daar hoorde u een geweerschot, maar dit gebeurde wel vaker. Even later kwamen er echter mannen in militaire uniformen binnen. Ze geboden iedereen om op de grond te gaan liggen. Toen er een nieuw geweerschot klonk, verder weg, geboden ze u en enkele andere mannen om in een bus te stappen. Jullie werden naar een Boko

Haram trainingskamp in Sambisa forest gebracht, waar u elf maanden training kreeg om later met Boko Haram tegen de overheid te kunnen vechten. Jullie kregen houten geweren en moesten oefenen in aanvallen en terugtrekken. Soms moesten jullie op het veld gaan werken. In oktober 2013 probeerde u een eerste keer te ontsnappen, maar zonder succes. Toen u in maart 2014 opnieuw op het veld moest werken, zag u kans effectief te ontsnappen. U kwam aan in een klein dorpje, waar mensen u aanraadden om verder te vluchten, daar u zeker gedood zou worden indien Boko Haram u zou terugvinden. U vluchtte naar Tokombere dorp, van daaruit naar Gwoza dorp en tenslotte naar Damboa. Vanuit Damboa reisde u met een vrachtwagenchauffeur naar Kameroen, waar u de eerste week van mei 2014 aankwam. U werd in contact gebracht met een agent die u per boot naar België kon brengen. U werkte een maand om geld bijeen te krijgen en vertrok ten slotte in de eerste week van juli 2014 per boot naar België. Op 24 augustus 2014 kwam u in België aan, u vroeg op 25 augustus 2014 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u verklaarde geboren te zijn op 18 januari 1997 en dus minderjarig te zijn op het ogenblik van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p. 3). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 5 september 2014 dat op basis van het medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 3 september 2014 een leeftijd had van meer dan 18 jaar (zie administratief dossier). U bleek op de hoogte van deze conclusie en u had geen documenten bij die nog niet aan de dienst voogdij overhandigd werden (CGVS p. 3). Aangezien u beschouwd wordt als zeker ouder dan 18 jaar, komt ook uw asielrelaas in een ander licht te staan.

U verklaart in april 2013 vanuit een videocentrum in Baga ontvoerd te zijn (CGVS p. 10) door Boko Haram (CGVS p. 6), samen met tien andere aanwezigen uit het videocentrum (CGVS p. 11). U zou elf maanden lang, van april 2013 tot maart 2014 in een Boko Haram kamp in Sambisa forest verbleven hebben, waar u getraind werd om tegen de overheid te vechten (CGVS p. 10).

Uw verklaringen over uw verblijf van bijna een jaar in een kamp van Boko Haram komen echter weinig overtuigend over. Zo stelt u dat er tijdens uw verblijf in het geheel niet over religie gesproken werd en niemand uw loyaliteit (u bent christen, CGVS p. 4) in vraag stelde (CGVS p. 13). Hoewel er soms gebeden moest worden en er ook Arabisch werd gesproken in het kamp (CGVS p. 14), ontdekte men klaarblijkelijk op geen enkel moment dat u eigenlijk christen was en u werd hier nooit over aangesproken (CGVS p. 13). Tijdens de volledige periode dat u in het kamp verbleef zou u slechts getraind hebben in aanvallen en terugtrekken met houten geweren en verder zou u gewerkt hebben op de boerderijen (CGVS p. 13). Het is weinig aannemelijk dat een islamitische terreurorganisatie mensen zou rekruteren om tegen de overheid te vechten, maar hen vervolgens maandenlang met houten wapens zou laten trainen, zonder hen op enig moment effectief te leren een wapen te gebruiken of zonder enige vragen te stellen met betrekking tot hun loyaliteit aan de ideologie of aan de leiders. Zeker aangezien volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, voormalige gedwongen rekruten van Boko Haram verklaren dat zij door de militanten voor de keuze 'doden of gedood worden' werden gesteld.

Uw verklaringen over uw mederekruten tijdens uw verblijf in het kamp zijn bovendien incoherent. Zo verklaarde u gedurende uw verblijf in het kamp in peloton 4 ingedeeld te zijn, dat bestond uit 25 mensen waarmee u steeds trainde (CGVS p. 10, 11, 12). Verder sliepen jullie met 20 personen in een kamer met vier matten en steeds met vijf personen op een mat (CGVS p. 11). U verklaart aanvankelijk dat u met Sharif, Musa en Amodu op dezelfde mat sliep, samen met nog een vijfde persoon die u zich niet kan herinneren (CGVS p. 12). Van deze personen waren enkel Musa en Amodu in uw peloton ingedeeld, Sharif was bij peloton 6 (CGVS p. 12). Gevraagd wie er nog in uw peloton zat, tenzij Musa en Amodu, verklaart u dat Mamadu en Issa ook in uw peloton zaten (CGVS p. 12). U stelt nu dat u op één mat sliep met Sharif, Musa, Amodu en Issa (CGVS p. 12). Mamadu zat in uw peloton, maar niet bij u in de kamer waar u sliep (CGVS p. 12). Hoewel u bijna een jaar lang met dezelfde mensen in een peloton zat, kon u verder geen namen van pelotonleden geven, u kende dus nog slechts vier van de 25 pelotonleden bij naam, en jullie leider, die Sanni heette (CGVS p. 12). Later in het gehoor verklaart u echter dat Issa, Musa en Amodu op dezelfde mat sliepen, samen met een vijfde persoon die u zich niet kan herinneren (CGVS p. 20). U verklaart nu dat Issa in peloton zes zat en dat er maar twee personen in uw kamer in hetzelfde peloton zaten (CGVS p. 20), hoewel u eerder nog verklaarde dat Issa op uw kamer sliep en wel degelijk in uw peloton zat, terwijl Sharif op uw kamer sliep, maar in peloton zes zat (CGVS p. 12). Nu verklaart u echter dat Sharif en Mamadu in hetzelfde peloton zaten, maar in een andere kamer sliepen (CGVS p. 20). Deze **wisselende verklaringen over wie er bijna een jaar lang bij u in het**

peloton zat, doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in een Boko Haram kamp in Sambisa Forrest.

Verder valt op dat u over Boko Haram in het algemeen en over hun activiteiten in uw regio, Baga, slechts weinig kan vertellen. U kan geen gekende leiders van Boko Haram noemen (CGVS p. 18) en gevraagd te vertellen over de opkomst van Boko Haram in uw regio, komt u niet verder dan te stellen dat ze sinds 2010 aanslagen plegen (CGVS p. 17). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de gewelddadige aanvallen van Boko Haram startten in 2009, nadat de autoriteiten volgelingen van Yusuf Mohammed hadden beschoten tijdens een Boko Haram begrafenis in Maiduguri. Dit leidde tussen 26 en 31 juli tot confrontaties tussen overheidstroepen en Boko Haram, waarbij meer dan 800 mensen gedood werden in Borno, Bauchi, Yobe en Kano state, onder wie veel leden van Boko Haram. In Maiduguri vielen volgelingen van Mohammed Yusuf in de nacht van 26 op 27 juli verschillende politiestations, huizen van politiebeamten en kerken aan. Tegen de ochtend was de stad Maiduguri grotendeels onder controle van Boko Haram, waarop het leger op 28 en 29 juli in de tegenaanval ging. Nadat Yusuf Mohammed op 30 juli 2009 gevangen werd genomen door de autoriteiten, komt hij in onduidelijke omstandigheden om het leven (zie informatie administratief dossier). Na het geweld in juli 2009 gaat de Boko Haram beweging ondergronds. In juni 2010 duiken beelden op van Abubakar Shekau, die de leiding overnam van Yusuf Mohamed en die met nieuwe aanvallen dreigt om de dood van Boko Haram leden te wreken. Na het opnieuw opduiken van de groep vinden er voornamelijk doelgerichte acties plaats, waarbij politieambtenaren en traditionele leiders gevisseerd worden die samenwerken met de autoriteiten in hun strijd tegen Boko Haram. Van iemand die beweert van 2006 tot april 2013 in Baga gewoond te hebben (CGVS p. 4) en uiteindelijk gedwongen te zijn toe te treden tot Boko Haram, zou toch enige kennis over de groep in het algemeen verwacht mogen worden, minstens zou men verwachten dat u de naam Abubakar Shekau zou kunnen geven, aangezien veelvuldig genoemd wordt in de pers en regelmatig verschijnt in videoboodschappen, waarin hij bijvoorbeeld verklaart dat Boko Haram in oorlog is met de christenen. Er kan dan ook aangenomen worden dat deze naam bekend is bij de inwoners van Borno state, minstens bij degenen die beweren door Boko Haram ontvoerd te zijn.

U kan bovendien niet toelichten wat er in Baga gebeurde in april 2013, rond de periode van uw ontvoering (CGVS p. 12), u stelt slechts dat u geweeschoten hoorde toen u op uw buik lag in het videocentrum, maar u geef geen verdere informatie over incidenten in Baga in april 2013. Nochtans braken er die maand in uw stad gevechten uit waarbij naar schatting 2000 huizen vernield werden en 200 mensen omkwamen, in wat omschreven wordt als een vergeldingsactie van het Nigeriaanse leger (zie informatie administratief dossier). Er kan niet worden aangenomen dat u van deze gebeurtenissen geen weet heeft, zelfs niet wanneer ze na uw ontvoering plaatsvonden. U verklaart immers uw ouders en broer sinds de dag van uw ontvoering niet meer gezien te hebben en zich zorgen te maken over hun lot (CGVS p. 7, 8, 15). Dat u enerzijds stelt uw familie in Baga achtergelaten te hebben en zich zorgen te maken over hen, maar anderzijds klaarblijkelijk geen moeite deed om de gebeurtenissen te achterhalen in de periode dat u van hen gescheiden raakte, is weinig coherent. Dit **gebrek aan interesse in de gebeurtenissen in Baga** in april 2013, maakt dat er in het geheel **geen geloof meer gehecht kan worden aan uw bewering ontvoerd te zijn door Boko Haram**, laat staan dat u een persoonlijke vrees zou hebben met betrekking tot Boko Haram. **Verder laten uw onwetendheden toe vraagtekens te stellen bij uw recente verblijf in Baga.**

U verklaart sinds 2006 tot 2013 in Baga verbleven te hebben (CGVS p. 4) en er dus uw tienerjaren doorgebracht te hebben. U stelt in de buurt naar school te zijn geweest, meer bepaald in Magumeri stad (CGVS p. 6) en u benoemt Magumeri als een aparte LGA (Local Government Area, lokale overheid in het Nederlands) (CGVS p. 16). Hoewel u enkele LGA's in Borno state kan opnoemen en weet dat Baga bij Kukawa LGA hoort, dient te worden vastgesteld dat Magumeri LGA, die u benoemt als het dichtst bij Baga gelegen (CGVS p. 16), in werkelijkheid aan Maiduguri grenst en niet aan Kukawa (zie informatie administratief dossier). Magumeri stad, waar u naar school zou zijn gegaan, plaats u op ongeveer tien kilometer van Baga, een afstand die u met de fiets aflegde op 30 minuten (CGVS p. 6). Nochtans blijkt de stad Magumeri in vogelvlucht ongeveer 150 km van Baga gelegen te zijn (zie informatie administratief dossier). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u deze afstand per fiets aflegde op 30 minuten tijd. Gevraagd hoe ver de plek waar u woonde gelegen was van Lake Tjaad, stelt u dat het ver weg was en dat uw moeder vertelde over een rivier die tussen Baga en Lake Chad (het Tsjaadmeer) ligt (CGVS p. 16). Op satellietafbeeldingen is echter te zien dat Baga slechts enkele kilometers (ongeveer 7) van Lake Chad gelegen is en de rivier of het kanaal ligt op wandelafstand van Baga. Kukawa stad, waar u enige tijd gewerkt zou hebben, plaats u op 20 minuten fietsen van Baga (CGVS p. 6, 7), hoewel de stad op bijna 40 km van Baga gelegen is. U stelt verder dat u Kanuri, de lokale taal in Borno state (CGVS p. 16), kan verstaan en bevestigt dat u tot tien kan tellen in het Kanuri, maar de cijfers die u noemt, hoewel fonetisch genoteerd (CGVS p. 17), komen in het geheel niet overeen met de cijfers van 1 tot 10 in het Kanuri volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en

die werd toegevoegd aan het administratief dossier. De cijfers die u noemt vertonen daarentegen opvallend veel gelijkenis met de cijfers van 1 tot 10 in het Yoruba, uw moedertaal. U wekt dan ook de indruk het CGVS te willen misleiden met betrekking tot uw verblijf in Baga, waar men Kanuri spreekt. **Omwille van bovenstaande incoherenties kan dan ook niet aangenomen worden dat u werkelijk van 2006 tot april 2013 in Baga hebt verbleven.**

U stelt op jonge leeftijd met uw ouders naar Kano verhuisd te zijn vanuit Kwara state en later van 2006 tot april 2013 in Baga gewoond te hebben. **De hierboven opgesomde argumenten zijn reeds voldoende om uw algemene geloofwaardigheid, meer bepaald met betrekking tot een verblijf in het noorden van Nigeria, waar Boko Haram actief is, in vraag te stellen.** In elk geval heeft u geen persoonlijke vrees met betrekking tot Boko Haram aannemelijk kunnen maken. **Bovendien verklaarde u naar het zuiden van Nigeria te kunnen terugkeren**, indien u daar veilig zou zijn (CGVS p. 21). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram en dat de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Hieruit blijkt eveneens duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria, vanwaar u - die verklaart in Owode, Kwara state geboren te zijn (CGVS p. 3) - afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers in het zuiden van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde geen documenten voor die uw nationaliteit kunnen staven. De werkkaart die u voorlegt is geen officieel identiteitsdocument, het bevat slechts een naam en een foto, maar geen uitgebreide identiteitsgegevens. Het kan dan ook niet aangenomen worden als een bewijs van uw identiteit, doch slechts als een aanwijzing hiervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) ten onrechte heeft besloten dat hij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Hij stelt minstens een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad enkel met houten geweren leerde vechten. Er werd hem echter wel verteld dat hij in de volgende fase van de 'opleiding' met echte wapens zou moeten leren werken. De training gebeurde gefaseerd en verzoeker wist van meet af aan dat hij met echte wapens zou moeten vechten. Hij deelde dit zo mee tijdens het gehoor.

Volgens verzoeker spreekt het voor zich dat hij in de onmenselijke omstandigheden waarin hij vertoefde in het kamp van Boko Haram weinig aandacht had voor de andere mensen van zijn peloton. Zijn gedachten gingen uit naar overleven en naar het zoeken van een manier om het kamp te verlaten. Er kan niet worden verwacht dat hij zich, geconfronteerd met de omstandigheden waarin hij vreesde voor zijn leven, details inzake zijn verblijf herinnert.

Verzoeker werd ontvoerd en elf maanden vastgehouden, afgezonderd van de buitenwereld en tegen zijn zin. Hij ontving in het kamp geen nieuws van buitenaf zodat het evident is dat hij geen weet heeft van de gebeurtenissen die zich tijdens zijn afwezigheid voordeden. Na zijn ontsnapping had hij geen contact meer met zijn familieleden in Baga. Hij vreest voor zijn leven en durft dit risico niet nemen. Daarom heeft hij nadien niet geïnformeerd naar de gebeurtenissen in Baga.

Verzoeker concludeert dat hij weldegelijk een gegronde vrees voor zijn leven heeft bij een terugkeer naar Nigeria. Er bestaat een redelijke kans dat hij gevonden zal worden door Boko Haram, dat hem zal doden of verwonden. Verzoeker vreest dan ook dat hij bij een terugkeer naar zijn land mogelijk onderworpen zal worden aan foltering en onmenselijke of vernederende behandeling en bestraffing. Artikel 3 EVRM zou worden geschonden indien verzoeker uitgewezen zou worden.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar wordt gemotiveerd dat hij ouder is dan hij aanvankelijk voorhield te zijn en dat door deze vaststelling zijn asielrelaas in een ander licht komt te staan. Deze motivering blijft gehandhaafd.

Verzoeker onderneemt verder niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig onverlet waar hierin wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Baga, en dit omwille van zijn foutieve verklaringen en onwetendheid inzake (i) Magumeri LGA; (ii) de ligging ten aanzien van Baga van de stad Magumeri, nochtans de stad waar hij naar school zou zijn gegaan; (iii) het nabij Baga gelegen meer en de tussen de beide plaatsen gelegen waterloop; (iv) de ligging ten aanzien van Baga van de stad Kukawa, nochtans de stad waar hij een tijd zou hebben gewerkt; (v) de cijfers van één tot tien in het Kanuri. De motieven ter zake vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker geheel niet worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Zij maken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Baga van 2006 tot 2013.

Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar in 2013 beweert te hebben gekend met Boko Haram. De geloofwaardigheid van deze problemen wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, meermaals tegenstrijdige verklaringen aflegde over de personen waarmee hij in het kamp van Boko Haram gedurende bijna een jaar zijn slaapmat en zijn kamer deelde en over de personen die samen met hem in het peloton zaten. Verzoeker tracht deze tegenstrijdigheden ten onrechte te vergoelijken. Indien hij werkelijk bijna een jaar in een trainingskamp van Boko Haram had vertoefd en getraind, hij daarbij steeds met dezelfde personen op een mat en in een kamer had geslapen en hij er steeds met dezelfde personen in het peloton had gezeten (administratief dossier, stuk 9, p.12), was het, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, geenszins onredelijk om te verwachten dat hij zich deze personen zou herinneren. Zijn slaapmat-, kamer- en peloton-genoten gedurende elf maanden kunnen immers bezwaarlijk als “*details in verband met zijn verblijf*” worden omschreven.

Verzoeker onderneemt bovendien niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen waar hierin gemotiveerd wordt:

“Verder valt op dat u over Boko Haram in het algemeen en over hun activiteiten in uw regio, Baga, slechts weinig kan vertellen. U kan geen gekende leiders van Boko Haram noemen (CGVS p. 18) en gevraagd te vertellen over de opkomst van Boko Haram in uw regio, komt u niet verder dan te stellen

dat ze sinds 2010 aanslagen plegen (CGVS p. 17). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de gewelddadige aanvallen van Boko Haram startten in 2009, nadat de autoriteiten volgelingen van Yusuf Mohammed hadden beschoten tijdens een Boko Haram begrafenis in Maiduguri. Dit leidde tussen 26 en 31 juli tot confrontaties tussen overheidstroepen en Boko Haram, waarbij meer dan 800 mensen gedood werden in Borno, Bauchi, Yobe en Kano state, onder wie veel leden van Boko Haram. In Maiduguri vielen volgelingen van Mohammed Yusuf in de nacht van 26 op 27 juli verschillende politiestations, huizen van politieambten en kerken aan. Tegen de ochtend was de stad Maiduguri grotendeels onder controle van Boko Haram, waarop het leger op 28 en 29 juli in de tegenaanval ging. Nadat Yusuf Mohammed op 30 juli 2009 gevangen werd genomen door de autoriteiten, komt hij in onduidelijke omstandigheden om het leven (zie informatie administratief dossier). Na het geweld in juli 2009 gaat de Boko Haram beweging ondergronds. In juni 2010 duiken beelden op van Abubakar Shekau, die de leiding overnam van Yusuf Mohamed en die met nieuwe aanvallen dreigt om de dood van Boko Haram leden te wreken. Na het opnieuw opduiken van de groep vinden er voornamelijk doelgerichte acties plaats, waarbij politieambtenaren en traditionele leiders gevisieerd worden die samenwerken met de autoriteiten in hun strijd tegen Boko Haram. Van iemand die beweert van 2006 tot april 2013 in Baga gewoond te hebben (CGVS p. 4) en uiteindelijk gedwongen te zijn toe te treden tot Boko Haram, zou toch enige kennis over de groep in het algemeen verwacht mogen worden, minstens zou men verwachten dat u de naam Abubakar Shekau zou kunnen geven, aangezien veelvuldig genoemd wordt in de pers en regelmatig verschijnt in videoboodschappen, waarin hij bijvoorbeeld verklaart dat Boko Haram in oorlog is met de christenen. Er kan dan ook aangenomen worden dat deze naam bekend is bij de inwoners van Borno state, minstens bij degenen die beweren door Boko Haram ontvoerd te zijn."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zowel verzoekers voorgehouden verblijf in Baga van 2006 tot 2013 als de aldaar door hem ondervonden problemen met Boko Haram. Derhalve heeft verzoeker geenszins een persoonlijke vrees met betrekking tot Boko Haram aannemelijk kunnen maken.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts ongemoeid waarin hierin wordt gemotiveerd:

"Bovendien verklaarde u naar het zuiden van Nigeria te kunnen terugkeren, indien u daar veilig zou zijn (CGVS p. 21). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram en dat de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Hieruit blijkt eveneens duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria, vanwaar u - die verklaart in Owode, Kwara state geboren te zijn (CGVS p. 3) - afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers in het zuiden van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, onverminderd overeind.

Verzoeker betwist verder niet dat de door hem aan het CGVS voorgelegde werkkaart, die geen officieel identiteitsdocument is, slechts zijn naam en foto bevat. Derhalve wordt deze vaststelling als vaststaand beschouwd.

2.2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS